

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Dolița Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.12.2019 – 03.12.2019;

2. instanța de apel: 23.12.2019 – 14.07.2020;

3. instanța de recurs: 31.10.2020 – 17.05.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 03 decembrie 2019, Dolița Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ceea ce constituie 40000 (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația documentelor de strictă evidență pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 07.12.2016, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ceea ce constituie 40000 (patruzeci mii) lei, cu privarea dreptului de a exercita activitate ce ține de circulația documentelor de strictă evidență pe un termen de 3 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 87 alin. (2) Cod penal, s-a dispus executarea pedepselor complementare de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Dolița Ion la data de 14.10.2018, în jurul orelor 12:20, aflându-se la volanul automobilului de model BMW 520 D cu n/î xxxx a fost stopat de către subofițerul SP a SSP al IP Bălți, agent superior Dumbravanu Roman, pe segmentul de drum de pe str. Aerodromului, mun. Bălți, în apropierea pieții "Caraciobanu", ulterior conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestor urmări, intențional, a prezentat

un permis de conducere pe numele fratelui său pe nume Dolința Oleg. a.n. xxxx, cu Seria : xxxx eliberat la data de xxxx, ultimul s-a dovedit a fi decedat la data de 04.06.2013, ulterior acest fapt a produs anumite consecințe juridice și anume că pe numele lui Dolința Oleg a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Dolința Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 352¹ alin. (1) Cod penal - *declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.*

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea sentinței acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Dolința Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin noua sentință de adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 07.12.2016, stabilind lui Dolința Ion pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de judecată, ținând cont de consecințele și circumstanțele celor săvârșite, corect a calificat acțiunile lui Dolința Ion în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal. Însă, prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare privarea de dreptul de a exercita activitatea ce ține de circulația documentelor de strictă evidență, instanța de judecată greșit a conchis în privința acestei pedepse, or, pedeapsa complementară în cauză este prevăzută numai în caz de stabilire a pedepsei principale sub formă de închisoare.

3.1. Inculpatul Dolința Ion a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului declarat a menționat următoarele aspecte:

- în descrierea faptei care a fost constatată de instanța de fond, nu este menționat ce declarații necorespunzătoare au fost făcute unui organ competent, or, organul competent nici nu a fost nominalizat. Totodată, nici din descrierea faptei în rechizitoriu nu sunt constatate semnele faptei prejudiciabile și semnele componenței de infracțiune incriminată de art. 352¹ alin. (1) Cod penal.

Prin prisma art. 6 alin. (3) lit. a) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, a jurisprudenței CEDO în coroborare cu prevederile art. 8 alin. (3), art. 66 alin. (2) pct. 1), art. 24 alin. (2), art. 325 alin. (1), art. 281 alin. (2), art. 296 alin. (2), art. 389 alin. (2), art. 394 alin. (1) pct. 1) CPP, inculpatul a menționat că orice acuzat trebuie să fie informat în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa. Actul de învinuire trebuie să fie clar, să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, a circumstanțelor care se referă la prezența tuturor semnelor elementelor componenței infracțiunii respective și a

consecințelor acesteia. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului;

- cu trimitere la concluzia instanței de fond, potrivit căreia declarația făcută de Dolința Ion este producătoare de consecințe juridice și anume că pe numele decedatului Dolința Oleg, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, inculpatul a menționat că o atare poziție adoptată de instanța de judecată este eronată. Or, este inadmisibil ca prin întocmirea unui proces-verbal pe numele unei persoane decedate, să producă consecințe juridice în privința acesteia. Mai mult, instanța de judecată era obligată să precizeze care sunt consecințele juridice survenite în privința decedatului Dolința Oleg.

- potrivit sentinței, declarațiile necorespunzătoare adevărului au fost depuse în cadrul unui proces contravențional, fapt prevăzut expres în ordonanța de învinuire, însă fără a specifica care este organul competent. Totodată, a susținut că atât timp cât pretensele declarații au fost făcute în cadrul procesului contravențional, incorect a fost recunoscut vinovat, deoarece nu poate fi atras la răspundere pentru declarațiile care le face în scop de apărare și acesta nu este obligat să spună adevărul;

- în pofida faptului că în sentință sânt enumerate probele pe care instanța le-a pus la baza sentinței sale, este evident că instanța nu a făcut o analiză obiectivă a acestor probe și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată, doar confirmă că eronat a fost recunoscut vinovat, pe motiv că acestea nu au valoarea probantă în sensul demonstrării vinovăției;

- instanța de fond la adoptarea sentinței a comis o încălcare esențială - nemotivarea judiciară, fapt ce încalcă drepturile și libertățile garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

A fost admis apelul inculpatului Dolința Ion, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Dolința Ion a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate în privința lui Dolința Ion.

Analizând în ansamblu, sub toate aspectele probele prezentate de părți, inclusiv procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, instanța de apel a admis integral relevanța argumentelor aduse prin apelul declarat de inculpatul Dolința Ion și a considerat că acesta urmează să fie achitat pe învinuirea adusă în baza art. 352¹ alin. (1)

Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, învinuirea imputată lui Dolința Ion este una ambiguă și neconcretizată, or, deși organul de urmărire penală a pretins că *Dolința Ion la data de 14.10.2018, în jurul orelor 12:20, aflându-se la volanul automobilului de model BMW 520 D cu n/î xxxx a fost stopat de către subofițerul SP a SSP al IP Bălți, agent superior Dumbravanu Roman, pe segmentul de drum de pe str. Aerodromului, mun. Bălți, în apropierea pieții "Caraciobanu", ulterior conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestor urmări, intenționat, a prezentat un permis de conducere pe numele fratelui său pe nume Dolința Oleg. a.n. xxxx, cu Seria : xxxx eliberat la data de xxxx, ultimul s-a dovedit a fi decedat la data de 04.06.2013, ulterior acest fapt a produs anumite consecințe juridice și anume că pe numele lui Dolința Oleg a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, acesta nu a specificat în actul de învinuire în ce constă declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent de către Dolința Ion.*

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală a omis să specifice care anume acțiune a lui Dolința Ion formează latura obiectivă a infracțiunii incriminate de art. 352¹ Cod penal. Or, prezentarea permisului de conducere de către Dolința Ion pe numele fratelui său, Dolința Oleg, nu poate fi reținută drept realizare a laturii obiective a infracțiunii nominalizate. În cele din urmă, reiese că la caz nu s-a atestat indiciu pertinent calificării faptei lui Dolința Ion în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal.

Efectuând o cercetare obiectivă a probelor prezentate de acuzare, instanța de apel nu a atestat în conținutul acestor materiale careva declarații neadevărate depuse în fața agentului constatator Dumbravanu Roman, ca reprezentant al SP a SSP a IP Bălți.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.10.2018, întocmit pe numele lui Dolința Oleg în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional (f.d. 8), s-a constatat că de către agentul constatator Dumbrăvanu Roman a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pe numele lui Dolința Oleg, în urma prezentării actelor corspunzătoare de către Dolința Ion.

Dolință Ion a dat explicații în scris - f.d. 24, la IP Bălți, prin care a relatat că din greșeală a prezentat actele fratelui său Dolința Oleg.

Atât inculpatul Dolința Ion, cât și martorul Dumbravanu Roman, au relatat că permisul de conducere a mijlocului de transport, prezentat de inculpat, era eliberat pe numele cet. Dolința Oleg. Faptul dat s-a constatat în baza declarațiilor depuse în cadrul audierii acestor persoane în ședința de examinare a prezentei cauze penale în instanța de fond (fd. 112-113; fd. 136-137).

În circumstanțele de fapt a învinuirii lui Dolința Ion, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 352¹ alin. (1) Cod penal, descrise în rechizitoriu, cât și constatate prin sentința adoptată, instanța de apel nu a atestat întrunirea laturii obiective a infracțiunii nici sub aspectul depunerii declarației neveridice către un organ competent să primească astfel de declarație.

Potrivit împrejurărilor de fapt ce țin de acuzațiile aduse inculpatului Dolința Ion, subofițerul Dumbravanu Roman al SP a SSP a IP Bălți, ca reprezentant al organului de poliție, la 14.10.2018 și-a exercitat atribuțiile în limita competenței stabilite prin lege

agentului de constatare a contravențiilor.

Astfel, prin coroborarea prevederilor art. 399 Cod contravențional, care stabilesc competența agentului constatator, cu prevederile art. 24 și 25 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, instanța de apel a notat că în circumstanțele faptice de comitere a pretinsei infracțiuni de către Dolința Ion, statutul de agent constatator a lui Dumbrașanu Roman nu poate fi interpretat în sensul noțiunii de "organ competent" indicată în dispoziția art. 352¹ alin. (1) Cod penal.

Cu toate că nu este indicat în ordonanța de învinuire care este organul competent, dar ținând cont de faptul că procurorul a indicat că declarațiile necorespunzătoare au fost făcute în momentul în care se documenta contravenția, denotă că aceste declarații au fost făcute anume agentului constatator în cadrul procesului contravențional.

În speță, acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma comiterea infracțiunii potrivit modalității indicate în norma de incriminare a falsului în declarații.

Instanța de apel a considerat că acuzațiile incriminate lui Dolința Ion sunt absolut imprecise, inclusiv prin faptul că nu există nici o probă care ar confirma conduita activă de depunere a declarațiilor neadevărate de către Dolința Ion, or la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.10.2018 Dolința Ion s-a supus solicitărilor de a prezenta permisul de conducere, iar în actul de constatare a contravenției nu a formulat nici un fel de declarații.

Totodată, Curtea Constituțională a Republicii Moldova la 22 mai 2018, examinând sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 352¹ alin. (1) Cod penal, a constatat că potrivit acestei interpretări, depunerea declarațiilor false în fața instanțelor judecătorești și a organelor de urmărire penală, nu poate atrage răspunderea prevăzută de art. 352¹ alin. (1) Cod penal.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu reamiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă următoarele aspecte:

- instanța de apel incorect a emis decizia de achitare în privința lui Dolința Ion din motiv că ultimul intenționat a prezentat permisul de conducere pe numele fratelui său decedat și nu din greșeală așa cum a indicat inculpatul.

Aceasta se probează prin următoarele probe anexate și examinate la cauza penală:

1. f.d. 5 informația din baza de date Acces, prin care se confirmă că fratele inculpatului, Dolința Oleg, a decedat la 04 iunie 2013;

2. f.d. 6 cazierul contravențional în privința lui Dolința Oleg, prin care se confirmă că ultimul la data de 29 septembrie 2018, a comis contravenția prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod Contravențional, adică înainte de data comiterii infracțiunii de către Dolința Ion, 14 octombrie 2018.

Aceasta demonstrează că, inculpatul Dolința Ion și anterior a prezentat intenționat permisul de conducere pe numele fratelui său decedat, Dolința Oleg, pentru a evita răspunderea contravențională. Faptul că anume Dolința Ion, a prezentat permisul de conducere la data de 29 septembrie 2018, se confirmă chiar prin declarațiile acestuia care a indicat că păstra permisul de conducere al fratelui său ca amintire;

3. f.d. 8 procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 14 octombrie 2018, întocmit pe numele decedatului Dolința Oleg, care este semnat de inculpat. Ultimul a indicat că a semnat un proces-verbal fără a cunoaște conținutul acestuia din motiv că chipurile nu ar cunoaște limba de stat. Chiar dacă am admite că inculpatul nu a cunoscut limba de stat, ultimul a văzut și a știut că respectivul act este întocmit pe numele fratelui decedat, Dolința Oleg, or numele și prenumele nu necesită a fi traduse, ele rămânând aceleași. Totodată, procesul-verbal din 14 octombrie 2018, este întocmit în baza permisului de conducere eliberat pe numele defunctului Dolința Oleg, dar deținut și transmis poliției de către Dolința Ion. Mai mult ca atât, prin faptul că inculpatul Dolința Ion luând cunoștință cu procesul-verbal din data de 14 octombrie 2018 unde era indicat numele fratelui său defunct, Dolința Oleg și semnând procesul-verbal din data de 14 octombrie 2018 sub numele lui Dolința Oleg, proces-verbal ce a fost întocmit în baza permisului de conducere a fratelui său defunct, a dat declarații necorespunzătoare adevărului făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice. Astfel, inculpatul Dolința Ion, a consemnat un anumit fapt și anume că ultimul ar fi Dolința Oleg, care este capabil de a genera consecințe juridice și anume de a fi întocmit procesul-verbal și a fi urmărit fratele său defunct iar Dolința Ion de a fi exonerat de răspundere contravențional așa cum s-a mai întâmplat anterior;

- suplimentar este de menționat că inculpatul în procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 14 octombrie 2018, a semnat la rubrica că nu solicită și nici nu a solicitat un interpret. Faptul necunoașterii limbii de stat a fost invocat în instanță ca mijloc de apărare dar nu în fața polițistului. Or, inculpatul în cazul în care nu ar fi cunoscut limba de stat urma să solicite un interpret sau să indice acest lucru expres în procesul-verbal.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură

să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or, motivarea soluției este expusă neclar*. Criticile autorului recursului, în esență, se referă la faptul că, instanța de apel a adoptat o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care l-a achitat pe Dolința Ion, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fără a motiva decizia pronunțată sub aspectul admiterii și/sau respingerii cumulului probator administrat la caz, cu evaluarea acestora în mod direct, ce confirmă vinovăția inculpatului în fapta imputată de către partea acuzării.

Verificând criticile expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, inter

alia, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecătii, în raport cu faptele infracționale imputate acestuia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții descriptive a deciziei pronunțate de către instanța de apel, se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit rechizitoriului, Dolința Ion a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin (1) Cod penal - *declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vedere producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.*

În continuare, prima instanță a adoptat o sentință, prin care Dolința Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 352¹ alin (1) Cod penal.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, partea acuzării și inculpatul au atacat sentința cu apeluri. La rândul său, instanța de apel a pronunțat o hotărâre nouă, prin care, l-a achitat pe Dolința Ion, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a menționat „(...)Colegiul penal consideră că probatoriul administrat în prezenta cauză penală nu dovedește comiterea de către Dolința Ion a infracțiunii imputate.”

Ulterior în partea motivată, instanța de apel invocă divergent următoarele aspecte:

- în învinuirea adusă lui Dolința Ion, prin care i se reține: „**intenționat a prezentat un permis de conducere pe numele fratelui său Dolința Oleg**, (...), se întrevede lipsa laturii obiective a infracțiunii incriminate...(f.d. 204);

- prezentarea permisului de conducere de către Dolința Ion pe numele fratelui său Dolința Oleg, nu poate fi reținută drept realizare a laturii obiective a infracțiunii nominalizate (f.d. 205);
- în circumstanțele faptice de comitere a pretinsei infracțiuni de către Dolința Ion, **statutul de agent constator a lui Dumbравanu Roman nu poate fi interpretat în sensul noțiunii de „organ competent” indicată în dispoziția art. 352¹ alin. (1) Cod penal** (f.d. 205-206);
- **acuzățiile aduse lui Dolința Ion nu reflectă un caracter penal...** (f.d. 206);
- **acuzățiile incriminate lui Dolința Ion sunt imprecise, inclusiv prin faptul că nu există nici o probă care ar confirma conduita activă de depunere a declarațiilor neadevărate de către Dolința Ion, or, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.10.2018, Dolința Ion s-a supus solicitărilor de a prezenta permisul de conducere, iar în actul de constatare a contravenției nu a formulat niciun fel de declarații** (f.d. 207).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Mai mult ca atât, potrivit cazierului contravențional în privința lui Dolința Oleg se atestă că ultimul la data de 29.09.2018, a comis contravenția prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod contravențional (f.d. 6), adică înainte de data comiterii infracțiunii care face obiectul examinării a cauzei respective. Iar conform informației din baza de date Acces, fratele inculpatului Dolința Oleg, a decedat la 04.06.2013 (f.d. 5).

Ca urmare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Dolința Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în contextul că partea acuzării nu a specificat în actul de învinuire în ce constă declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent de către Dolința Ion, prin ce a admis o eroare de fapt, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel apreciat selectiv câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte, ulterior pe toate în cumul și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este contradictorie în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat

apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează despre faptul că nu poate menține sentința primei instanțe din motiv că ar avea loc violarea dreptului la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, or în acest caz alegațiile procurorului invocate în apel rămân fără răspuns.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Bodareu Octavian, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Dolița Ion Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **17 iunie 2021**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Diaconu Iurie

Boico Victor